

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jana Kubenová v právní věci žalobce: **V. L. N.** nar., státní příslušnost, t. č. bytem adresa pro doručování:, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2013, č. j.

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 22.3.2013, č.j.žalovaný rozhodl tak, že zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, když poukázal na to, že při rozhodování došlo k opomenutí použití § 12 a § 14 zákona o azylu a k opomenutí vztažení doplňkové ochrany podle § 14 a) zákona o azylu. Pokud pak jde o žalobní body uváděl, že správní orgán v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nevedl azylové řízení tak, aby posílil důvěru žalobce ve správnost jeho rozhodování a napadené rozhodnutí proto nepovažuje za přesvědčivé. Dále žalovaný porušil § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, když nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Také odůvodnění napadeného

rozhodnutí žalobce nepřesvědčilo o jeho správnosti a správnosti postupu správního orgánu a žalovaný se v něm nevypořádal se všemi provedenými důkazy, takže došlo k porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Ve vztahu k právnímu stavu žalobce tvrdí, že se správní orgán dopustil nesprávné právní kvalifikace zahrnujících hmotně právní pochybení při aplikaci § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Je přesvědčen o tom, že skutkový stav věci neodůvodňoval použití předmětného ustanovení. Správní orgán zjištěný skutkový stav nesprávně právně kvalifikoval. Žalobce má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu, resp. minimálně pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14 a) zákona o azylu.

Pokud jde o další konkrétní skutkové důvody, na jejichž základě tvrdí, že skutečnosti jím uváděné jsou podřaditelné ust. § 12 zákona o azylu, odkázal na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, protokol o pohovoru, který byl s ním proveden a ostatní spisový materiál, který se vztahuje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, který má k dispozici žalovaný. Domnívá se, že se správní orgán nedostatečně vypořádal především se skutečností, že na území ČR žije jeho přítelkyně a její syn, o kterého ji pomáhá pečovat. Družka zde pobývá v rámci uděleného dlouhodobé pobytu, syn má české státní občanství. Žalobce si nedovede představit, že by vycestoval zpět do a přítelkyni tu ponechal bez toho, že by o ni bylo postaráno. Dle názoru žalobce správní orgán nedostatečně posoudil, zda v jeho případě s přihlédnutím k tvrzeným okolnostem není na místě udělení humanitárního azylu dle ust. § 14 zákona o azylu.

Na základě výše uvedených skutečností považoval napadené rozhodnutí za nezákonné. Domáhal se proto, aby soud vydal rozsudek, kterým uvedené rozhodnutí žalovaného zruší a věc vrátí tomuto orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že má po provedeném řízení jednoznačně prokázáno, že žalobce o mezinárodní ochranu nežádá z důvodu azylově relevantních. Jeho snahou je výlučně si v ČR legalizovat pobyt, aby zde mohl nadále pobývat se svoji přítelkyní a jejím synem. Jmenovaný pobýval v ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Vzhledem ke skutečnosti, že již neměl peníze, nemohl si zaplatit sociální pojištění a pobyt mu nebyl prodloužen. Poté se rozhodl požádat o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ČR, č.j.: 5Azs 37/2003 ze dne 22.1.2004 dle kterého „...Poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, tak jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR.

Za důvod pro udělení mezinárodní ochrany nelze považovat ani vztah žalobce s přítelkyní a jejím synem. Přítelkyně jmenovaného je státní příslušnicí, v ČR nemá povolen žádný druh pobytu (její žádost o trvalý pobyt byla zamítnuta, jmenovaná se proti tomuto rozhodnutí odvolala) a pobývá zde na základě tzv. aktu – osvědčení o žádosti dle § 87 y) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Ač žalobce uvádí, že s přítelkyní bydlí ve společné domácnosti na ulici, na tzv. propustky (povolení k opuštění pobytového střediska) chodí na adresu Žalovaný je tak s ohledem na uvedené okolnosti přesvědčen, že v případě jmenovaného neexistují důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu a rovněž jeho případné vycestování nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR. Správní orgán je přesvědčen, že ke vztahu § 12, tak i ve vztahu k § 13, 14, 14a) a 14b) zákona o azylu, je jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. f) téhož zákona, plně v souladu se zákonem a řádně odůvodněno. Pro

zrušení správního rozhodnutí není dle jeho názoru dán zákonný důvod. Správní orgán zjistil náležitě skutečný stav věci.

Žalovaný konstatuje, že podaná žaloba dle jeho názoru neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný plně odkázal na správní spis, zejména na vlastní výpovědi žalobce a na napadené rozhodnutí a navrhol, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že dne 4.3.2013 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, z nichž vyplynulo, že je státním příslušníkem, a vyznává křesťanství. Není, ani nikdy nebyl členem žádné politické strany či organizace. Je svobodný, v ČR žije jeho družka a sestřenice, vepak tři žalobcovi sourozenci, rodiče již nemá. Je vyučen, ve pracoval jako krejčí, v ČR podnikal.opustil v únoru roku 2005, přijel do ČR, a to proto, že zde chtěl začít podnikat. Přicestoval na základě svého cestovního dokladu a víza za účelem podnikání. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že ve předtím, než odjel do ČR, prodal veškerý svůj majetek. V ČR začal podnikat. V roce 2010 však shořela v Brně tržnice, o všechno žalobce přišel. Do se však vrátit nemůže, protože tam již nic nemá. Žalobce v poslední době vyznává křesťanský směr a každý týden dochází do jednoho domu v ČR k setkání stejných věřících. Jeho bratři vyznávají, proto by si nerozuměli. V ČR žalobce žije se svojí družkou a jejím synem. Pokud jde o družku, ta je příslušníkem, má občanství, její syn má však občanství české. Žalobce pomáhá své přítelkyni s výchovou jejího syna. ČR je jeho cílovou zemí, chtěl by zde žít a podnikat. K obavě z návratu do uvedl, že se do vrátit nechce, neměl by kde bydlet a měl by potíže s nalezením zaměstnání. Svůj zdravotní stav označil za dobrý. V roce 2012 musel svého podnikání zanechat, a to v důsledku požáru tržnice. Neměl totiž již peníze a nemohl platit sociální pojištění. Z toho důvodu mu nebylo ani prodlouženo povolení k pobytu. V ČR má hodně známých a kamarádů, kteří mu mohou pomoci, pomáhá mu i přítelkyně, ve by se neměl na koho obrátit, neboť s bratry by si nerozuměl, neboť vyznávají jiné náboženství než žalobce a navíc mají své problémy a starosti. Ke své přítelkyni uvedl její jméno, datum jejího narození s tím, že se jedná o jeho snoubenku. Na základě jakého pobytu zde žije, nevěděl, čeká však dle žalobce na povolení k pobytu za účelem sloučení se svým synem, který je občanem ČR. S otcem svého dítěte jeho přítelkyně nežije, má s ním problémy.

Podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu v platném znění, se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14 a) zákona o azylu.

Podle § 12a) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.

Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Soud dospěl k závěru, že ze strany správního orgánu byl zjištěn v tomto směru skutkový stav náležitě a věc také správně právě zhodnocena, neboť bylo prokázáno z toho, co

uvedl sám žalobce ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany i v pohovoru, který s ním byl veden, že přijel do ČR proto, že zde chtěl podnikat a také podnikal, má zde přítelkyni, se kterou žije a pomáhá ji vychovávat její dítě a dose vrátit nechce, protože tam nic nemá, nikdo by mu nepomohl a neví, co by tam dělal. Bylo prokázáno, že žalobce nikdy nebyl a není v žádné politické straně či organizaci, ve pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebyl, ani neuváděl, že by měl strach z pronásledování z důvodu uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu.

Ani jednu z podmínek stanovenou v ust. § 12 zákona o azylu žalobce tedy nesplňuje.

Pokud pak jde o ust. § 14 a) zákona o azylu, dle jeho odst. 1.

Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle odst. 2 § 14 a) za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

Žalobce žádnou ze skutečností uváděných v ust. § 14 a) zákona o azylu sám neuváděl, když z dokumentů, které jsou založeny ve správním spise vyplývá, že nejsou žádné informace o tom, že bystátní orgány postihovaly své občany za podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v zahraničí. Postih mohou očekávat pouze političtí aktivisté, osoby kritizující současný režim, když žádnou takovou osobou dle správního orgánu žalobce není a navíc, ani on sám, jak soud již uvedl, neuváděl žádnou skutečnost, pro kterou by měl strach se do vrátit. Pokud jako jeden z důvodů, který měl být zvažován a pro který mu měl být udělen azyl, je skutečnost, že žije se svou přítelkyní, která má syna, jež má české občanství a kterého ji pomáhá vychovávat, soud uvádí, že se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že vycestování žalobce nepředstavuje žádný rozpor s mezinárodními závazky ČR. Vztah žalobce s jeho přítelkyní a jejím dítětem neodůvodňuje použití čl. 8 (ochrana soukromého a rodinného života) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterým je ČR vázána. Uvedený článek se vztahuje kromě jiných aspektů soukromého života pouze na skutečné rodinné vazby, tedy manželství, což vyplývá z judikatury Evropského soudního dvora pro lidská práva. Soud se ztotožňuje se stanoviskem uvedeným žalovaným v odůvodnění rozhodnutí, tedy že dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva by se muselo jednat o natolik dlouhodobý a intenzivní vztah, nejčastěji pak dlouhodobé manželství či dokonce rodinu s dětmi, aby i s ohledem na stupeň integrace jednotlivých členů rodiny a naopak již nemožnost zpětné integrace v zemi původu cizince, bylo možné zcela vyloučit reálnou možnost případného následování ostatních členů rodiny do země původu

vyhošťované osoby. I ve vztahu k tomuto zákonnému ustanovení je tedy žádost jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany zjevně nedůvodná.

Dále bylo prokázáno také to, že žalobce nesplňuje ani podmínky dle § 14 b), a to doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Dle odst. 1 tohoto zákonného ustanovení rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.

Podle odst. 2 § 14 b) rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odst. 1 rozumí

- a) manžel nebo partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18-ti let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18-ti let,
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 14, nebo
- e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18-ti let.

Podle odst. 3 § 14 b) předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželovi osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny partnerovi osoby požívající doplňkové ochrany je trvání partnerství před udělením doplňkové ochrany cizinci.

Nic z toho, co je uvedeno v § 14 b), zákona o azylu, který byl citován, se na žalobce nevztahuje.

Podle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Žalobce nesplňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu, kterým by mohla být např. zvlášť těžká nemoc či zdravotní postižení, když žalobce sám uváděl, že jeho zdravotní stav je dobrý nebo příchod z oblasti postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory, když žádná z těchto věcí také splněna není.

Soud uzavírá, že žalobce nesplnil žádnou z podmínek pro udělení azylu relevantních, do ČR bez jakýchkoliv předchozích potíží ve přicestoval pouze za účelem podnikání s tím, že ČR je jeho cílovou zemí, chce zde žít a zlegalizovat si svůj pobyt, protože chce zde žít se svou přítelkyní a jejím dítětem, co jsou skutečné důvody, proč žalobce žádal o udělení azylu.

Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že žaloba důvodná není, soud ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde pak o žalovaného, ten ve věci úspěch měl, náklady řízení mu však kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. července 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová